

[Jørgen Jørgensen.]

Efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen maa jeg sige, at jeg synes, hans Bidrag til at fremme Produktionen hidtil har været meget ringe. Det ærede Medlem afviser, at Rigsdagen skal gribe ind i denne Konflikt som i Slagterikonflikten. Men hvad er det da det ærede Medlem vil? Vil det ærede Medlem mene, at vi ganske stille skal se paa, at alting ligger stille, fordi de to Parter, Arbejdere og Arbejdsgivere, ikke kan finde hinanden i Lønforhandling? Mener det ærede Medlem ikke, at der er lagt tilstrækkelige Værdier øde i denne Konflikt til, at det er berettiget, at Samfundet for at værne sine Interesser nu griber ind og faar denne Konflikt bragt til Ophør? Eller hvad har det ærede Medlem at anvise til Løsning af denne Konflikt?

Det ærede Medlem taler stadig om og betragter sig selv som særlig Forkæmper for at skabe Retfærdighed for Arbejderne. Hvordan vil det ærede Medlem skabe denne Retfærdighed? En Strejke eller en Lockout, som bliver bestemmende for Lønvilkaarene har i al Almindelighed meget lidt med Retfærdighed at gøre — det er et Spørgsmaal om Magt i den givne Situation. Det ærede Medlem kan da ikke være af den Opfattelse, at enhver Afgørelse, der træffes gennem en Lockout eller Strejke, giver et Resultat, som er retfærdigt. Den giver det Resultat, at den, der er stærkest af de to Organisationer, gennemtvanger sin Vilje over for den anden Part. Nej, jeg tror, man kommer til at gaa andre Veje for at finde den Retfærdighed i Fordelingen af Goderne, som ogsaa jeg er Tilhænger af, og som vel alle er Tilhængere af. At ville skaffe denne Retfærdighed til Veje gennem en Kamp, hvor Værdier ødelægges, som de gør i en Kamp mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, gennem Strejke og Lockout, er en daarlig Anvisning.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft fremsatte en Udtalelse, hvor han i særlig Grad talte paa det arbejdende Folks Vegne. Det ærede Medlem gav herigennem Udtryk for den Opfattelse, at han ved det arbejdende Folk forstod alle, der var Lønarbejdere, nærmere betegnet vel alle, som var Medlemmer af Fagforbundene. Det ærede Medlem kommer nu til ogsaa at tage andre med, naar han vil tale om det arbejdende Folk i Danmark. Ingen vil bestride, at Arbejdernes Indsats i vort Produktionsliv er betydningsfuld; men der findes store Grupper i Befolkningen uden for de fagorganiserede Arbejders Kredse, der yder et meget værdifuldt og vægtigt Bidrag i Produktionen. Man skal ikke dele Befolkningen op i

Grupper paa den Maade, at de Mennesker, der er Lønarbejdere og staaer tilmeldt de fagorganiserede Arbejdere, i særlig Grad er den arbejdende Befolkning i Modsætning til andre, som arbejder i de frie Erhverv, og som ogsaa er Arbejdere og hører til den arbejdende Befolkning og er med til at skabe Værdierne til bedste for alle i dette Land.

Jeg mener, at vi efter det, vi har oplevet i den senere Tid, maa gøre os klart, at der maa træffes en fastere og sikrere Ordning, der kan fungere i de Situationer, hvor Konflikter opstaaer mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, at vi nu maa have en Voldgiftsret nedsat, som kan træde i Funktion, naar der er Brug for det, og jeg venter efter det Standpunkt, som den højtærede Statsminister har, at vi nu meget snart vil kunne oprette den Voldgiftsdomstol, som mit Parti gennem mange Aar har været Talsmand for, og som nu synes at vinde Interesse ogsaa hos den overvejende Del af Medlemmerne i dette Ting.

Men i øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft i, at selv om det i den givne Situation er afgørende at faa Konfikten bragt ud af Verden og faa Arbejdet og Produktionen i Gang, giver disse Ting ogsaa Anledning til at beskæftige sig med det, der ligger bagved, hele Grundlaget for Forholdet mellem Arbejder og Arbejdsgiver. Det er ikke i Længden holdbart, at de to Parter trækker til hver sin Side. De er begge nødvendige Led i Produktionslivet, og det maa være det væsentligste og det vigtigste Formaal for enhver at yde sit Bidrag til, at der kan komme et Samarbejde, et Interesséfællesskab mellem de to Parter. For at faa dette Interesséfællesskab kaldt frem, for at faa et virkeligt Samarbejde i Gang, for at undgaa Konflikter, som Samfundet lider saa frygteligt under, maa man først og fremmest appellere til de store Organisationers Ansvar i et moderne Samfund. Med den Magt, de har, har de store Organisationer ogsaa et meget betydeligt Ansvar, og der maa rettes en Appel til deres ledende Mænd om, hvor ansvarsfuld en Stilling de indtager, og hvor betydningsfulde de Beslutninger, de træffer, er for hele vort Lands Udvikling.

Jeg mener, at man maa kalde paa Ansvarsfølelsen hos de store Organisationer; men saa mener jeg yderligere, at man ogsaa maa skaffe Interesséfællesskab i selve Arbejdet. Det er en uheldig Ting, at Lønarbejderen føler sig i saa ringe Kontakt med og er saa lidt knyttet til den Virksomhed, hvor han lægger hele sin Arbejdskraft. Arbejdsglæde, som i saa rigt Maal skabes i selvstændige Bedrifter, maa man finde Mu-